

Sygn. akt **XXVII Ca 2040/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Wojtysiak

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie

z dnia 5 lipca 2019, sygn. akt II C 6672/18

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala powództwo oraz zasądza od powoda M. D. na rzecz pozwanego (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w K. kwotę w wysokości 287 (dwieście osiemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- zasądza od powoda M. D. na rzecz pozwanego (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w K. kwotę w wysokości 235 (dwieście trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt XXVII Ca 2040/20

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Zarzuty apelacji skutkowały zamianą zaskarżonego wyroku i oddaleniem powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodził zapłaty 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie z powodu odwołania lotu z F. do W. zaplanowanego na dzień 7 czerwca 2018 r..

Zaskarżonym wyrokiem Sąd I instancji uwzględnił roszczenie wskazując, że lot został odwołany, a strona pozwana nie wykazała (ograniczając się w tym zakresie wyłącznie do twierdzeń) przesłanek ekskulpacyjnych przewidzianych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania

lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 2951/91 (Dz. U. UE L 2004/46/1, dalej również jako rozporządzenie bądź rozporządzenie nr 261/2004). Oceniając powyższą okoliczność Sąd I instancji stwierdził, że dowody przedstawione przez stronę pozwaną w postaci wydruku z artykułu z portalu internetowego wraz z tłumaczeniem nie są wystarczającym dowodem do wykazania okoliczności dotyczących warunków atmosferycznych we F. w dniu 7 czerwca 2018 r.. Sąd Rejonowy uznał również za niewystarczające do poczynienia ustaleń dowody w postaci wydruków z systemu (...) i (...) załączonych do odpowiedzi na pozew, których to odczytanie wymagało, w ocenie Sądu Rejonowego, wymagało wiadomości specjalnych.

Strona pozwana zakwestionowała powyższą ocenę koncentrując swe zarzuty na w jej ocenie wadliwej ocenie dowodowej przeprowadzonej przez Sąd I instancji. Sąd Okręgowy zarzuty te podzielił w całości.

Ocena dowodowa przeprowadzona przez Sąd I instancji niewątpliwie naruszała art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c.. W szczególności wadliwym była ocena całokształtu materiału dowodowego w kontekście przedłożonych do akt sprawy dowodów z wydruków, a w konsekwencji rozważenia zasadności stanowiska strony pozwanej w zakresie wystąpienia przesłanek ekskulpacyjnych o których mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia.

Przed przystąpieniem do oceny materiału dowodowego, jedynie wyjątkowo należy zauważyć, że pomimo negatywnej oceny twierdzeń pozwanego co do wystąpienia przesłanek określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia 261/2004, w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji wskazano, że „(...) Lot ten został odwołany z uwagi na złe warunki pogodowe panujące na lotnisku we F., tj. burze z wyładowaniami i wynikające z tego opóźnienia w przyznawaniu slotów”. Powyższe ustalenie nie licuje natomiast z dalszą treścią uzasadnienia, w której Sąd I instancji wskazuje, że pozwany „(...) nie przedstawił żadnych miarodajnych środków dowodowych, z których wynikałoby, że rzeczywiście warunki pogodowe uniemożliwiły odbycie lotu (...), jak również tego fragmentu uzasadnienia w którym wskazuje, że dowody przedstawione przez stronę pozwaną są niewystarczające do ustalenia przyczyn odwołania lotu.

Sąd Okręgowy uznał zatem za konieczne ponowne przeanalizowane przedłożonych do akt sprawy dowodów z uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy.

Okoliczności dotyczące przyczyn odwołania spornego lotu wynikają z raportu zamieszczonego w systemie (...) (k. 26 a.s.), wyciąg z systemu meteorologicznego (...) (k. 27 – 30 a.s.), depesz (...) dla lotniska we F. (31 – 32 a.s.), które ocenione w kontekście przedłożonych do akt dowodów takich jak wydruk z publikacji prasowej zamieszczonej na portalu (...) (wraz z tłumaczeniem k. 37 – 38 a.s.) oraz odpowiedzi na wezwanie o zapłatę (k. 33 a.s.), dają podstawy do uznania twierdzeń strony pozwanej za usprawiedliwione.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że wbrew twierdzeniom powoda postępowanie sądowe prowadzone w przedmiocie roszczeń wynikających z rozporządzenia 261/2004 nie zawiera żadnych, szczególnych, wymogów co do formy dowodowej przedkładanych do akt sprawy dowodów na potwierdzenie okoliczności faktycznych. Podlegają one normalnym rygorom przewidzianym dla postępowania dowodowego w procesie cywilnym. Twierdzenia te znajdują potwierdzenie chociażby wśród stanowisk literatury (np. J. Luzak w: K. Osajda (red.) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91. Komentarz.) w której wskazuje się, że jako dowód przewoźnik lotniczy może przedstawić wewnętrzne wyciągi z dzienników pokładowych lub sprawozdań dotyczących zaistniałych nadzwyczajnych okoliczności oraz ich konsekwencji, zaszytych incydentów. Dopuszczalne jest przedstawienie również zewnętrznych dokumentów i oświadczeń. Ten sposób prowadzenia dowodów został zresztą zaakceptowany przez Komisję Europejską w wytycznych interpretacyjnych dotyczących rozporządzenia (WE) Nr 261/2004 (por. pkt 5.1 Zawiadomienia Komisji Europejskiej Wytyczne interpretacyjne dotyczące rozporządzenia (WE) Nr 261/2004, 2016/C 214/04, Dz.Urz. UE C z 2016 r. Nr 214, s. 5). Na gruncie niniejszego procesu, uwzględniając normy wynikające z Kodeksu postępowania cywilnego, brak jest podstaw do dyskwalifikowania dowodów przedłożonych w niniejszej sprawie pozwanego tylko z tego powodu, że nie stanowią one dowodu którego oczekiwałaby strona przeciwna. Sąd odwoławczy nie stwierdził przy tym podstaw do zakwestionowania informacji znajdujących się na przedłożonych

przez pozwanego dowodach tylko ze względu na ich formę czy też charakter. Twierdzenia strony powodowej w tym zakresie nie posiadają, poza wskazaniem alternatywnych źródeł pozyskiwania informacji, doniosłości w zakresie w jakim pozwoliłyby na dyskwalifikację przedłożonych dowodów.

Nie jest jednocześnie zasadnym twierdzenie Sądu I instancji jakoby dla rozszyfrowania treści dowodów takich jak depesze (...), wyciągu z systemu meteorologicznego (...) oraz dowodu z wydruku systemu (...) koniecznym było zasięgnięcie opinii biegłego. Treść powyższych dowodów nie wymaga bowiem wiedzy specjalistycznej w zakresie w jakim obejmują one fakty na które strona pozwana się powołuje. Jediną konieczną wiedzą na okoliczność ich treści jest znajomość skrótów używanych w tego rodzaju dokumentacji, bądź też znaczenia semantycznego określonych sformułowań.

Przed przystąpieniem do oceny zgromadzonych w sprawie dowodów należy również poczynić parę uwag ogólnych co do okoliczności bezspornych i faktów notorycznych (art. 228 § 1 k.p.c.).

Z całą pewnością bezspornym w niniejszej sprawie był fakt odwołania lotu.

Notorią będącą podstawą rozstrzygnięcia będzie natomiast okoliczność wskazywana przez pozwanego, a dotycząca czasu używanego w międzynarodowym przewozie lotniczym. W konsekwencji za fakt notoryczny uznać należy fakt posługiwania się przez profesjonalnych uczestnicy międzynarodowego przewozu lotniczego czasem UTC (uniwersalny czas koordynowany - Universal Coordinated Time).

Okolicznością o której mowa w art. 228 k.p.c. jest również to, że w dniu 7 czerwca 2018 r. zarówno W. (P.), jak i F. (N.) znajdowały się w strefie czasu CEST (Central European Summer Time, czas środkowoeuropejski letni) oraz to, że w celu obliczenia czasu lokalnego należy dodać lub odjąć od UTC odpowiednią dla konkretnej strefy czasowej liczbę godzin. Czas CEST różni się o 2 godziny od czasu UTC (UTC + 2).

W konsekwencji zgodnie z załączonym do pozwu potwierdzeniem rezerwacji (k. 4 a.s.), jak również zgodnie z wyciągiem z historii rezerwacji powoda (k. 6 a.s.), Lot, którym miał podróżować powód, planowo miał wystartować z F. o godz. 16:30 czasu CEST (godz. 14:30 czasu UTC). Wejście na pokład zaplanowano na godzinę 16:00 CEST (godzina 14:00 UTC).

Powyższe uwagi mają również istotne znaczenie dla oceny przedłożonych przez pozwanego dowodów, które nie posługują się jednolitym zegarem czasowym. I tak wydruki z systemu (...) oraz wydruki depesz (...) posługują się czasem UTC, natomiast dowody takie jak wydruk z systemu (...) czy też dowody w postaci historii rezerwacji powoda przedstawiają zdarzenia z uwzględnieniem czasu CEST. Rozróżnienie powyższego pozwala natomiast na prawidłowe odczytanie przedłożonych dowodów i faktów z nich wynikających, polegający na odpowiednim umiejscowieniu zdarzeń w sekwencji czasowej.

Oceniając dowód w postaci wydruku z systemu (...) Sąd Okręgowy zważył, że strona pozwana nie przedstawiła żadnego, poza własnymi twierdzeniami, sposobu rozszyfrowania treści komunikatu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie zawierał żadnego oświadczenia pracownika pozwanej, bądź też dokumentów umożliwiających jego rozkodowanie na gruncie materiału dowodowego. W konsekwencji rozstrzygnięcie o przydatności powyższego dowodu okaże się drugorzędne w kontekście innych przedstawionych do akt sprawy dowodów w oparciu o obowiązujące przepisy procedury cywilnej. Oceniając powyższy dowód Sąd odwoławczy uwzględnił, że zawarty w wydruku komunikat zawiera skrót słów w języku angielskim. Mimo to, samodzielne rozkodowanie treści tak przedłożonego dowodu jest w niniejszej sprawie niemożliwe.

Tożsamej trudności w odczytaniu okoliczności wynikających z wydruków nie nastrocza jednak dowód w postaci wyciągu z systemu meteorologicznego (...). Wydruk ten, co do okoliczności z niego wynikających, jest jasny i czytelny. W sposób jednoznaczny – z uwzględnieniem czasu lokalnego – wydruk ten przedstawia historyczny stan pogody nad F. w dniu 7 czerwca 2018 r.. Z treści wydruku wynika, że między 14:20 CEST (12:20 UTC), a co najmniej do godziny 16:50 CEST (14:50 UTC), nad lotniskiem we F. występowały burze.

Powyższe znajduje również potwierdzenie w depeszach (...) dla lotniska we F.. Przed przystąpieniem do oceny powyższego dowodu, Sąd Okręgowy uznaje za konieczne odniesienie się do sposobu odkodowania wiadomości w systemie (...).

Odczytanie depesz (...) poprzedzić musi zapoznanie się z kluczem do rozkodowania tego rodzaju depesz. Klucz ten jest powszechnie dostępny, na co zasadnie zwracała uwagę strona pozwana, na stronie internetowej Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej (pod adresem: (...)) Okoliczności związane z dostępnością i treścią klucza mogły zostać wykorzystane w niniejszym procesie przy uwzględnieniu treści art. 228 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 230 k.p.c.. Informacje znajdujące się na stronie internetowej Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, będącego państwowym instytutem badawczym, są powszechnie dostępne, a zapoznanie się z nimi jest łatwe za pośrednictwem środków masowego przekazu. W tym stanie rzeczy uznać należy, że niewątpliwie stanowią one kategorię informacji powszechnie dostępnej w rozumieniu art. 228 § 2 k.p.c.. W kontekście działalności Instytutu uznać również należy powyższe fakty jako fakty znane powszechnie w rozumieniu art. 228 § 1 k.p.c.. W końcu należy stwierdzić, że strona powodowa nie zakwestionowała faktów dotyczących sposobu odczytania depesz (...) przedstawionych przez pozwanego, co w konsekwencji pozwalałoby na ich uwzględnienie w ramach art. 230 k.p.c. (jako faktu nieobjętego oświadczeniem). Ostatnie z rozważań nie pozwoliłoby jednak na pełną ocenę depeszy, gdyż ograniczałoby się w istocie do wybiórczego odczytywania treści depesz (ograniczając je wyłącznie co do treści stanu meteorologicznego). W konsekwencji dla pełniejszego rozpoznania znaczenia depesz (...) koniecznym było uwzględnienie informacji powszechnie dostępnych, a zawartych na stronie internetowej Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

Zgodnie z ww. kluczem pierwszym z elementów depeszy jest miejsce i czas wydania depeszy. Skrót (...) jest oznaczeniem portu lotniczego we F. zgodnie z kodem lotniska (...). Istotne zjawiska pogody wskazane są w pozycji szóstej depeszy, przy czym dla każdego zjawiska przypisane są odpowiednie skróty. Skrót (...) ((...), + (...), - (...)) oznacza burzę. Opady deszczu oznaczane są natomiast skrótem (...). Skrót(...) oznacza zjawisko w pobliżu lotniska (8-16 km od lotniska), przy czym skrót poprzedza zjawisko pogodowe. Dla przykładu skrót (...) oznacza burzę w okolicach lotniska. Wskaźnik N. oznacza brak zjawisk. Dodatkowo w grupie opcjonalnej (grupa ósma depesz) pojawić się mogą oznaczenia (...) oznaczającą „wystąpienie istotnych zjawisk od wzdania poprzedniej depeszy (...), po wskaźniku (...) podawane jest zjawisko”. W konsekwencji pojawienie się burz od ostatniej depeszy będzie miało przykładowe oznaczenie (...) (burza z piorunami i deszczem) bądź (...) (burza). Dodatkowo w grupie dziewiątej przedstawia się prognozy/trend, skrót (...) oznacza wskaźnik podawany gdy prognozowany jest brak istotnych zmian elementów meteorologicznych, natomiast skrót (...) oznacza wskaźnik podawany, gdy prognozowana jest trwała, istotna zmiana elementów meteorologicznych do wartości zapisanych po wskaźniku.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy stwierdził, że wydruki z depesz (...) przedstawione przez pozwanego potwierdzają okoliczności wynikające z wyciągu z systemu meteorologicznego (...) w zakresie zjawisk pogodowych. Depesze te na godzinę 15:50 CEST (13:50 UTC) wskazywały utrzymujące się burze ((...)) oraz pojawiające się burze z opadami ((...)) bez prognozy poprawy ((...)). Na godzinę na godzinę 16:20 CEST (14:20 UTC) depesza (...) wskazywała na utrzymujące się burze ((...)) z prognozowaną możliwością ich ustania ((...)).

Okoliczności wynikające z powyższych dowodów potwierdzone zostały ponadto w dowodem pośrednim w postaci artykułu zamieszczonego na portalu (...), z którego wynikało, że w dniu w którym planowano sporny lot, warunki pogodowe spowodowały odwołanie szeregu lotów na lotnisku we F. w związku z występującymi burzami. Z treści artykułu wynika natomiast, że w czwartek po południu burze z piorunami oraz intensywne opady deszczu w rejonie F. spowodowały odwołanie 148 lotów na L. we F., a także liczne opóźnienia w kursowaniu pociągów. Doszło również do licznych podtopień i paraliżu komunikacyjnego na terenie całego F.. Panujące wówczas warunki pogodowe zostały określone mianem ekstremalnych. Z treści artykułu wynika również, że został on sporządzony 7 czerwca 2018 r. o godzinie 17:20.

Mając na względzie wyniki postępowania dowodowego przed Sądem I instancji, należy przyjąć za udowodnione twierdzenia strony pozwanej co do przyczyn odwołania spornego lotu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazywał, że na moment wejścia na pokład oraz na chwilę planowanego odlotu na terenie lotniska występowały burze

z opadami, które w następstwie odmowy przyznania pozwanemu przewoźnikowi slotu lotniczego. Zgromadzone w sprawie dowody potwierdziły bowiem twierdzenia pozwanego odnoszące się do przyczyn odwołania lotów wskazanych w systemie (...), jak również faktu odwoływania w tamtym dniu szeregu innych lotów, co prowadzi do logicznej konkluzji, że warunki pogodowe były przyczyną odmowy wylotu na moment jego co skutkowało odwołaniem przedziału czasowego zaplanowanego na odlot z lotniska.

Przedstawione wyżej okoliczności zostały również wskazane w odpowiedzi pozwanej na wezwanie do zapłaty powoda, co w istocie wzmacnia wiarygodność przedłożonych do sprawy dowodów. Wszystkie wskazane dowody są ze sobą spójne i pozwalają na pełne odwzorowanie przyczyn odwołania spornego lotu.

Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że opóźnienie w przylocie nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 rozporządzenia), to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (vide: ETS w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07). Wobec powyższego przewoźnik lotniczy jest zwolniony z obowiązku wypłaty pasażerom odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c i art. 7 rozporządzenia, wówczas gdy dowiedzie, że odwołanie lub opóźnienie lotu wynika z nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Na takie właśnie okoliczności, powoływała się strona apelująca, wskazując, że przyczyną opóźnienia lotu było wystąpienie nad lotniskiem odlotu niekorzystnych warunków pogodowych powodujących utratę slotu lotniczego.

Na gruncie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ocenić należało, czy pozwana wykazała ważną przyczynę zwalniającą od odpowiedzialności przewoźnika za opóźniony lot.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 22 grudnia 2008 r. (C-549/07, 114416) wskazał, że wolą ustawodawcy unijnego było wskazanie, że nadzwyczajne okoliczności mogą wystąpić w szczególności w przypadku zdarzeń wymienionych w motywie 14 preambuły Rozporządzenia. Trybunał podkreślił, że okoliczności można uznać za nadzwyczajne, gdy zdarzenie, które - na wzór okoliczności wymienionych w motywie 14 rozporządzenia - nie wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwala na skuteczne nad nim panowanie, ze względu na jego charakter i źródło. Trybunał stwierdził zatem, że okoliczności wymienione w motywie 14 Rozporządzenia, tj. m. in. złe warunki meteorologiczne uniemożliwiające wykonanie lotu, stanowią przykład okoliczności, która nie wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności przewoźnika (por. pkt 21, 22 uzasadnienia).

Stosownie do motywu 14 powoływanego rozporządzenia „podobnie jak w konwencji montrealskiej, zobowiązania przewoźników lotniczych powinny być ograniczone lub ich odpowiedzialność wyłączona w przypadku gdy zdarzenie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Okoliczności te mogą, w szczególności, zaistnieć w przypadku destabilizacji politycznej, warunków meteorologicznych uniemożliwiających dany lot, zagrożenia bezpieczeństwa, nieoczekiwanych wad mogących wpłynąć na bezpieczeństwo lotu oraz strajków mających wpływ na działalność przewoźnika”. W myśl natomiast wytycznych interpretacyjnych dotyczących rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/97 w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (2016/C 214/04) zgodnie z motywem 14 rozporządzenia, jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy jest zobowiązany do opóźnienia lub odwołania lotu w porcie lotniczym o dużym natężeniu ruchu, spowodowanym złymi warunkami pogodowymi, w tym jeżeli warunki te prowadzą do braku zdolności przepustowych, stanowi to nadzwyczajne okoliczności.

W ocenie Sądu Okręgowego niewątpliwie pozwana wykazała ważną przyczynę zwalniającą od odpowiedzialności przewoźnika za opóźniony lot, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Przyczyną odwołania lotu w dniu 7 czerwca 2018 r. były złe warunki meteorologiczne panujące na lotnisku we F. w postaci burz, co uniemożliwiło wykonanie lotu. Nawet gdyby przyjąć, że odwołanie lotu stanowiło skutek bardziej skomplikowanych operacji polegających na odwołaniu slotu na wylot w związku ze zmianami organizacyjnymi w ruchu lotniczym, a same warunki pogodowe były okolicznościami pośrednimi, to w dalszym ciągu uznać należałoby, że jest to okoliczność nadzwyczajna na którą pozwany przewoźnik nie miałby wpływu i w celu uniknięcia której mógłby podjąć środki zaradcze niweczące odwołanie slotu. Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do stwierdzenia, że pozwany posiadał możliwości skorzystania z jakichkolwiek sposobów uniknięcia zakłóceń związanych z warunkami pogodowymi mającymi w tym w dniu miejsce.

W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo oddalił. Wobec zmiany rozstrzygnięcia merytorycznego Sąd Okręgowy zmienił również zaskarżony wyrok w zakresie zwrotu kosztów procesu przed Sądem I instancji, uznając, że strona powodowa przegrała postępowanie w całości. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zaliczając do kosztów opłatę za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego, która wyniosła 270 zł, zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) oraz opłatę skarbową uiszczoną za ustanowienie pełnomocnika (k. 20 a.s.)

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. – stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik postępowania oraz stawek minimalnych pełnomocnika pozwanego adekwatnej do zakresu zaskarżenia i przedmiotu prowadzonej sprawy, a określonych w § 2 pkt 2 zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.). Do kosztów procesu Sąd odwoławczy wliczył ponadto opłatę sądową w wysokości 100 zł uiszczoną przez stronę pozwaną od wywiezionej apelacji.